

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க்க் கல்லா லரிது.
குறள்.

காரியாலயம்:—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ வுல ஐப்பசி மீ அ வ (24—10—35)

NO. 48.

தாயுமானவர்.

கேசுதரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி கேள்வியினிசைந்துநிற்பக்
கெடிகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங் சிள்ளாக்குசெல்லமிக்க
தெசவிதமதாய்நின்ற நாதங்களோலிடச் சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
திக்குத்திகந்தமும்பூரணமதிக்குடை திகழ்ந்திடவசந்தகால
மிசையமலர்மீ துறை மணம்போலவானந்த மிதயமேற்கொள்ளும்வண்ண
மென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா யிந்த்ராதிதேவர்களெலாம்
விசயசயசயவென்ன வாசுசொலவேகொலு விருக்கி நும்பெருமையெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே.

ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பீடத்திற்குரிய உத்கிருஷ்டம் நான்கின் ஆராய்ச்சி.

காசி. ஹநுமன்காட் T. S. சீதாராம ஐயர் அவர்கள் எழுதுவது.

(தொகுதி 2. 47-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

தர்ம ராஜதானி யென்றால், அநாதி காலமாய் வர்ண விபாகம் ஏற்பட்டு வர்ணாசரம் தர்மங்களில் சிக்கல்கள் உண்டாகும் காலத்தில் ஷை ராஜ தானிக்கதிபதியான ஸ்ரீ பரமாசார்யா ளின் ஸ்தானத்திலிருக்கும் ஸ்ரீ ஆசார் யாள் மூலமாக ஷை சிக்கல்களை நிவர்த்திசெய்து தர்மத்தை உள்ளபடி நிலைக்கச்செய்வது வழக்கமும் முறையு மாம்.

தற்போது கலியுகத்தில் ராத் திரி காலத்தின் பூர்வபாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. உலகத் தில் பொதுவாக ராத் திரிகாலத்தின் பூர்வபாகத்தில் தான் மனிதர்கள் வேசி யாஸ்திரீகளின் மோகவலையில் சிக்கு வது வழக்கம். ஷை வலையில் சிக்குவ தற்கு முன் விவேகம் மறைந்து போய் பின்னால் வரப்பட்ட கஷ்டத்தை உண ராமல் அகப்பட்டுக் கொள்கிறது ஸகஜ மாயிருக்கிறது. அங்ஙனமே இப் பொழுது நாம் நம்முடைய குலத்தின் மேன்மையையும் நம்முடைய ஜன்மா வின் காரணத்தையும் நாம் செய்ய வேண்டிய காரியத்தையும் உணராமல் நவீன நாகரீகமென்ற மோகாந்தகாரத் தில் விழுந்து தடுமாறுகிறோம். ஷை அந்தகாரத்தில் விழுந்திருக்கும் நமக்கு வர்ணாசரம் தர்மம் எங்கிருக்கிறது, எவ்விதமிருக்கும் என்பதே தெரியா மல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கி றோம்.

நம்முடைய நிலைமையை உணர்ந்த சிலர், பரிதாபப்படுகிறவர்கள் போன்ற பாவனையுடன் ஸனாதன தர்மப் பிர சாரம் செய்கிறதற்காகப் புறப்பட்ட டிருக்கிறார்கள். ஷை பிரசாரஞ் செய் யப் புறப்பட்டிருக்கிறவர்கள் தர்ம சாஸ்திரியமப்படி பிறும்ம சர்ய விரு

தத்தில் இருந்து குருகுல வாஸஞ் செய்து நியமாத்யயனம் பண்ணியிருந் தால் இவர்களின் பிரயத்தனம் பல னடைந்திருக்கும். அஃதில்லாமல் கேவலம் ஜீவனோபாயத்தைக் கருதியே நவீன வித்தியாசால்களில் வித்பாப் யாஸஞ் செய்தபடியால் ஸத்தியமான பிரசாரஞ் செய்யும் திறமை வாய்ந்த வர்களெனக் கருத இடமில்லை.

அர்த்த ராத் திரிப் பிரசாரக்களா கவேயிருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஸனாத னப் பிரசாரக்கர்கள் என்னும் வேஷந் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ப தற்கு திருஷ்டாந்த மென்னவென்றால் நவீன சரித்திரங்களைக் கொண்டு நவீன ரீதியிலேயே பிரசாரஞ் செய்வ தல்லாமல் பிராசீனக் கிரந்தங்களைக் கொண்டு பிராசீன வழியில் பிரசாரஞ் செய்யாததே காரணம்.

வர்ணாசரம் தர்மத்திற்கு க்ஷீண தசை வருங்காலங்களில் சீர் திருத்தஞ் செய்வதைக் கருதியே ஸ்ரீ பரமாசார் யாளான ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத் பா தாள் தர்ம ராஜதானிகளை சிருங்கேரி, ஜகந்நாதம், துவாரகை, பதரி முதலான யிடங்களில் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்ல்ல வா? ஷை ஸ்தாபனங்களில் இருக்கும் பரமாசாரியாளால் இவ்விதமான சிக் கல்களை நிவாரணஞ் செய்யமுடியாதா? என்றால், ஏற்கனவே ஆதிபகவத் பாதாளால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தர்ம ராஜதானிகள் நான்கைத் தவிர இன் னும் அநேக சங்கர மடங்கள் ப்ராகிரு தத்தில் புதிதாய்க் காணப்படுகின்றன. புதிதாய் உள்ள மடங்களில் அநேகம் சிருங்கேரி மடத்தின் சாகை யென்று பிரவலித்தமாயிருக்கிறது. ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதாளின் சரித்திரங் களும் நூதனமாய் அநேக நவீன வித்

வான்களால் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு ஸ்ரீ கும்பகோணம் மடாதிபதிகளின் சார்பாக பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வரு கிறது. ஷை சரித்திரங்களில் பிராசீ னர்களான சங்கர விஜயக் கிரந்த கர்த் தாக்கள் தங்கள் கிரந்தங்களில் காண் பிக்காத ஸ்ரீ பரமாசார்யாளுடைய அவதார கால நிர்ணயங்களைக் காண் பித்திருப்பது போல எழுதியிருக்கிற படியால் ஷை நவீன சரித்திரங்களை நம்பி ஒரு கூட்டத்தார் மோசமடைந் திருக்கிறார்கள்.

உலகத்தில் உள்ள ஜனங்களை உள் னதமான நிலைமைக்குக் கொண்டு வரு வதற்கு ஐரோப்பா தேசத்திலிருந்து ஜாதி நிர்ணயமில்லாத ஒரு ஸ்திரீ புறப்பட்டு உயர்ந்த குலத்தவர்களான பிராமணர்களில் அநேகரை சிஷ்யர்க ளாகச் செய்து கொண்டு ஆசார்யஸ்தா னம் வசித்ததுமல்லாமல் உத்தமமான பிராமண குலத்து ஸ்திரீயை ஐரோப் பியருக்கு விவாகமும் செய்து வைத்து வர்ண ஸங்கரம் செய்து தனிமையாக ஒரு ஸமாமும் ஏற்படுத்தி விட்டார். ஷை ஸமாமும் இப்பொழுதும் ஷை ஸ்திரீயின் பெயரால் நடந்து வரு கிறது.

ஆங்கிலேயர்கள் ஆளுகையில் இருக் கப்பட்ட இப்பரதகண்டத்தை பாரத புத்திரர்கள் வசம் திரும்ப வாங்கிக் கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்து கொண்டு இந்தியா தேசத்தில் இருப் பவர்களை ஜாதி நிர்ணயமில்லாமல் ஒரே இந்தியர் என்ற பெயருடன் மாத்திரம் இருக்கச் செய்வதற்கு பிரயத்தினம் செய்துகொண்டு மகாத்மா பட்டமும் பெற்றுக் கொண்டு ஒருவர் ஸஞ்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்; இம் மகா புருஷனால் சுயராஜ்யம் வாங்கிக் கொடு

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

VITTAGAM

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ னு ஐப்பசி மீ அ ௨ (24—10—35)

NO. 48.

தேவாரம்.

திருவிதைனுஞ்செம்மலர்மேலுறை
உருவயுலகத்திலுயிர்க்கெலாம்
கருவகை முளைத்தவன்காணாரில்
பரமயைபரஞ்சடர்காண்மினே.

பெண்டிர்மக்கள்பெருந்துணைநன்னிதி
உண்டின்றேயென்றுகவன்மினேழைகள்
கண்டுகொண்மினீர்காணார்முனையினைப்
புண்டரீகப்போதும்பிலோதுங்கியே.

தாயத்தார்தமர்நன்னிதியென்னுமிம்
மாயத்தேகிடந்திடமேயங்கிதேல்
காயத்தேபுளன்காணார்முனையினே
வாயத்தால்வணங்கீர்வினைமாயுமே.

குறியினின் றுண்டுகூறையிலாச்சமன்
நெறியைவிட்டுநீறைகழல்பற்றினேன்
அறியலுற்றிரேற்காணார்முனையவன்
செறிவுசெய்திட்டிருப்பதென்சிந்தையே.

போத்தல்வண்கவர்ப்போல்லாக் குரம்
[பையை
மெய்த்தனென்றுவியந்திலேழைகள்
சித்தர்பத்தர்கள்சேர்திருக்காணாரில்
அத்தன்பாதமடைதல்கருமமே.

கல்விஞானக்கலைப்பொருளாயவன்
செல்வநல்குதிருக்காணார்சனை
எல்லியம்பகலும்மிசைவானவர்
சொல்லிடர்துயரங்கடரவே.

நீரும்பாரும்நெருப்புமருக்கனும்
காருமாருதங்காணார்முனைத்தவன்
சோர்வுமொன்றறியாதுதிகைதிகை
ஓர்வுமொன்றிலரோடித்திரிவரே.

ஓமத்தோடயன்மாலறியாவணம்
வீம்ப்பேரோளியாயவிழுப்போருள்
கர்மற்காய்ந்தவன்காணார்முனைத்தவன்
சேமத்தாலிருப்பாவதென்சிந்தையே.

வன்னிகொன்றையெருக்கணிந்தான்மலை
உன்னியேசென்றேடுத்தவனெண்டிமல்
தன்னைவீழ்த்தனிவிரல்வைத்தவன்
கன்னிமாமதிற்காணர்க்கருத்தனே.

உ
திருவருள் துணை.

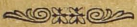
காலமுண் டாகவே காதல்செய்
துய்மின் கருதரிய

ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய.

ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு

மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்தமினே.

[தீருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

யுவ னுல ஐப்பசி மீ 8 உ

ஊருடன் பகைக்கின்
வேருடன் கெடும்.

ஓள

வையார் அரு
ளிய “கொன்
றை வேந்தன்”
என்னும் வேத
சூத்திரக்கொத்

துள் ஒன்றாகி மிளிரும் இவ் அமுத
வாக்கியம் உலகியலோடு பாரமார்த்திக
மாகிய உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பியதா
கின்றது. உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய
பொருளே எனின், உலகோர் தமது
படிப்பு வல்லபத்தால் அறிய முடியாத
ஆழ்ந்த மறையாகி அமைந்துள்ளது.
இவ் இருவகை நிலைக்கும் ஒப்பிய

பொருள் ஈண்டு ஒரு சிறிது கூறப்
படும்.

ஒருவன் தான் வசிக்கும் ஊரில் உள்
ளாரோடு பகை கொள்வானாயின், அடி
யோடுகெடுவான் என்பது உலகியலுக்கு
ஒப்பிய பொருளாகும். ஊர் என்பது
இடவாகு பெயராய் ஊரில் உள்ளாரை
உணர்த்தி நின்றது. வேர் என்பது உல
கியலுக்கு ஒப்பிய பொருளில் குலம்
—சந்ததி—சுற்றம் என்று கூறப்படும்.

குறள்

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்ப
[தூஉம்
உண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(ஊ. 17 ம் அதி. அழுக்காருமை செ. 6)

என்னும் செய்யுளால் பிறர்க்குக்
கொடுப்பதன்கண் பொருமை கொள்
பவன் தன் சுற்றத்தோடு வறுமையால்
கேடடைவான் எனத் தேவர் கூறியத
னாலும், “வேருடன் கெடும்” என்பது
சுற்றத்தோடு கெடுதலையே உணர்த்தி
நிற்றல் கண்டு கொள்க. மிக்க வறுமை
யால் நலிந்து செல்லாதீ வாழ்க்கை
யுடையராய்க் கெட்டொழிந்த குடும்
பங்களைப் “பழி செய்த குடும்பம்”
என்பதும் உலக வழக்கு. ஒருவன்
நன்மைக்கும் தீமைக்கும் அவனோடு
பன்னாட்பழகிய ஊரவரே உறு சான்
றாவர். ஒருவன் தான் வசிக்கும் ஊரில்
உள்ளவரோடு பகை கொள்ளாது
சாம்ம் (இன் சொல்)தானம்(கொடை)
என்பனவற்றால் அவரை நண்பராக்கிக்
கொள்ளவேண்டும். உலகியலை அறிந்து
ஒழுகும் பண்புடைய செல்வரால்
செயற்பாலது இதுவே. செல்வமும்
நற்குணமும் உடைய ஒருவனால் ஊர்
நன்மை அடையும் என்பது பின் வரும்
திருவாக்கானும் நன்று வற்புறுத்தப்
பட்டது.

குறள்.

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.

(ஊ. 22 அதி. ஒப்புரவறிதல் செ. 5)

ஒப்புர வொழுகுதலை விரும்பிய
பேரறிவினை உடையவன்பால் அமை
ந்த செல்வமானது ஊரவர்களால் உண்
ணப்படும் நன்னீருடைய குளம் அந்
நீர் நிறைந்திருந்தாற்போலும் என்பது
இதன் பொருளாகும்.

பயன்மர முன்னர்ப்பழுத்தற்றற் செல்வம்
நயனுடையான்கட் படின.

(ஊ. ஊ. செ. 6)

ஒப்புர வொழுகுதலாகிய நீதி
யுடையவன்பாற் செல்வம் பொருந்து
மானால், அது யாவர்க்கும் பயன்படு
மரம் ஊர் நடுவில் பழுத்து இருந்ததை
ஒக்கும் என்பது இதன் பொருளாகும்.

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகையான்கட் படின.

(ஊ. ஊ. செ. 7)

ஒப்புர வொழுகும் பெருந்தகைமை
உடையவன்பால் செல்வம் பொருந்து
மாயின், அஃது தளிர் முதல் வேர்
இறுதியாக உள்ள தனது உறுப்புக்கள்
எல்லாம் பிணிக்கு மருந்தாகிப் பிறர்க்
குப் பயன்படுதலில் தவறாத மரத்துக்
குச் சமமாகும் என்பது இதன் பொரு
ளாகும். இத்தன்மை உடையவன்
எல்லாவகையாலும் பிறர்க்கு உபகாரி
யாய் வாழ்வான் என்பது கருத்து.

மேலே கூறிய குணம் செயல்கள்
அமையப் பெற்று ஒப்புர ஒழுகவல்ல
வரே ஊருடன் ஒரு சிறிதும் பகைமை
இன்றி அதனை உறவு செய்பவராவர்.
கொடுங்கோல் அரசரும் பிறரும் தமது
தீவினையால் ஊருடன் பகைத்து வேரு
டன் கெடு அடைந்தமைக்குச் சான்று
கள் பல உண்டு. கீழைத் தேசத்தில் சூழ
நாடு முதலிய சிற்சில பாகங்களில் சில
காலம் அரசுபுரிந்த போர்த்துக்கியர்
முதலிய சிற்சிலர் அவ்வப் பாகங்களில்
உள்ள சைவாலயங்களை அழித்தும்
பிறவாறும் சமயத் துரோகிகளாய்
ஊரவரைப் பகைத்து அவர்க்குத் தீமை
புரிந்தமையால் அவ்வப் பாகங்களில்
விரைவில் அரசரிமை இழந்து

வேரோடு கேடடைந்தனர். சுதேச மன்னருள்ளும் பிறருள்ளும் கொடுங் கோன்மையால்—தீவினையால் ஊருடன் பகைத்து வேருடன் கெட்டோர் பலர். அவர் வரலாறுகள் எல்லாம் ஈண்டு விரிப்பின் மிகப் பெருகும். உலகியலில் இவ் உண்மை பலராலும் கண் கூடாக அறியப்பட்டதே யாகும். ஊரோடு ஒரு சிறிதும் பகைகொள்ளாது தமது செங்கோன்மையால் அவர்க்கு ஆவன புரிந்து அவரை வசப்படுத்திய மன்ன வர்களே தெய்வீகம் வாய்ந்தவர் எனப் பழைய சரிதாசிரியர்களால் போற்றப் பட்டனர். அயோத்திரகரை ஆண்ட தசரத மன்னனது செங்கோன்மையைக் கூறிய கம்ப நாடர் அவன் பகையின்றி அரசு புரிந்த திறனையே ஈற்றில் விதந்து போற்றி முடிக்கின்றார். அச் செய்யுள் ஈண்டுக் காட்டப்படுகின்றது.

கம்பராமாயணம்.

எய்யெள்ளுபகைஎங்குமீன்மையால் மொய்பொருதினவுறுமுழவுத்தோளிணை வையகமுழுவதும்வறிஞன்ஓடிமோர் செய்யெனக்காத்தின்தரசசெய்கின்றான். (ஊபாலகாண்டம் அரசியற்படலம்.செ.12)

அரிச்சந்திரன், ஸ்ரீராமர், தருமர், நளன் முதலியோர் தமது நீதியான அரசாட்சியால் தமது தேசத்தவரோடு — ஊரவரோடு பகை கொள்ளாது அவரை நட்பாக்கி அவர் மனதைக் கொள்ளை கொண்டனர் என்பது அவ் அரசர் பெருமக்கள் விதி வலியால் நாடு துறந்து காடு சென்ற காலத்து அவ்வத் தேசத்தவர் — ஊரவர் காட்டிய அதுதாபத்தால் வெள்ளிடை ஆகி ன்றது. இவ் உண்மையை நன்று புலப்படுத்தும் பிரமாணச் செய்யுட்களுள் ஒரு சில இங்கே காட்டப்படுகின்றன.

அரிச்சந்திரபுராணம்.

தொடைதுறந்துமுடிதுறந்துபணிதுறந்து துடிமுரசந்துறந்துதாமக் குடைதுறந்துவெண்கவரிக்குழாந்துறந்து கரிபரிதேர்க்குலந்துறந்து

கடைதுறந்துமறுகணைந்தகாவலன்மன் திருமுகத்தைக்கண்டோரெல்லாம் அடையமனமழிந்துருகிஅவரவரே முகநீதிலழைந்தழுவாரானார்.

மயிரோடுஞ்சிறையிழந்தபோகில்போல் வேவியொடுவரம்பிகந்த பயிரேபோற்கரமிழந்தகரியேபோற் பொறியிழந்தபாவையேபோல் உயிரேபோய்ப்பரதவிக்குமுடலே போன்மத்தாலுள்ளுடைந்தலம்பும் தயிரேபோற்றளர்த்தலைத்துத்த தமக்குரிகழ்ந்தவெலாஞ்சாற்றலுற்றார். (ஊ. நகர்நீங்கியகாண்டம் செ. 2, 3.)

[போகில்—பறவை.]

கம்பராமாயணம்.

புண்ணுற்றதீயிற்புகையுற்றுயிர்பகைப்ப மண்ணுற்றயர்ந்துமறுகுற்றடம்பெல்லாம் கண்ணுற்றவாரிகடலுற்றதநிலையே விண்ணுற்றதெம்மருங்கும்விட்டமுத [பேரோசை.]

கிள்ளையொடுபுவையமுதகிளர்மாடத் துள்ளுமையும்பூசையமுதவுருவறியாப் பிள்ளையமுதபேரியோரைஎன்சொல்ல வள்ளல்வன்ம்புதுவானென்றுரைத்தமார் [றத்தால்.]

ஆதியரசனருங்கேகயன்மகன்மேற் காத்தமுதிரக்கருத்தழிந்தானுமென்பார் சீதைமணவாளன்மன்னேடுதீக்கோன்ம் போதுமதுவன்றேம்புதுதுமேரியென்பார். (ஊ. அயோத்தியாகாண்டம் நகர்நீங்கு [படலம் செ. 97, 100, 107.]

வில்லிபுத்தூரர் பாரதம்.

வென்றுதன்னினானுரோடுமேதகுபுதல்வ [ரோடு மன்மலந்தெரிவையோடுமற்றுனோர்தங்க [ளோடும் அன்றுதன்சுரவர்பொற்றுளன்புடன்வணங் [கிக்கானஞ் சென்மனனென்பமன்னேசெழுநில [முடையகோமான்.]

[செழுநிலமுடையகோமான்—தரு மன்.]

ஒழிவுசெய்கருணைநால்வருள்ளமுமொழிய [வேளை வழுவுறுமன்னருள்ளம்மரோடயர்ந்து [விம்மக் குழவிபால்நுகர்தலின்றிக்கொற்றமாந்கரி [மாக்கள் தழுவெனஉயிர்த்துமாழ்கித்தனித்தனி [புலம்பலுற்றார்.] (ஊ. சூதுபோர்ச்சருக்கம் செ. 282, 283.)

[நால்வர்—துரியோதனன், துச்சா தனன், கன்னன், சகுனி.]

நள வெண்பா.

மென்காற்சிறையன்மவீற்றிருந்தமென் [மலரைப் புன்காகக்கொள்ளத்தான்போனும்போல்— [தன்கால் பொடியாடத்தேவியொடும்போயின [னன்றே கொடியானுக்கப்பார்கொடுத்து.]

[கொடியான்—புட்கரன்.]

ஆருயிரின்தாயேஅறத்தின்பெருந்தவமே பேரருளின்கண்ணேபெருமானே — [பாரிடத்தை யார்காக்கப்போவதுநீயாங்கென்றாந்நீ [கண்ணின் நீர்வார்த்துக்கால்கழுவாநீன்று.]

(ஊ. கலிதொடர்காண்டம் செ. 53, 55.)

ஊரவர்களுக்கு நன்மையே எஞ் ஞான்றும் புரிந்து அவரை வசப்படுத்திய மன்னர் பெருந்தகைகள் பண்டை ஊழ் வலியால் தமக்குக் கேடு நேர்ந்த காலத்தும் தமது வாய்மையிற் குன்றாது தமது வேரோடு — சந்ததியாரோடு வாழ்வு பெற்றனர். ஊருடன் பகைத்த கொடுங்கோன் மன்னரும் பிறரும் வேரோடு — தமது சுற்றத்தோடு கெட்டு ஒழிந்தனர். உலகியலில் யாரோடும் பகையின்றி வாழ்தல் எளிதன்று. வாய்மையைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகும் மெய்யடியார்க்கே எளிதாகும். ஒப்புரவொழுதுதல் என்பது இதுவே ஆம்.

ஆத்திசூடி.

“தேசத்தோடொத்துவாழ்”

என்றனர் ஓளவை. இம் மந்திரமும் உலகியலோடு உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பியதாகின்றது. பின் வரும் கம்பர் வாக்கும் பகையின்றி இருப்பவரே புகழாளர் எனவும் தமது சுற்றத்தோடு நீடு வாழ்வார் எனவும் வற்புறுத்துகின்றது.

கம்பராமாயணம்.

யாரோடும்பகைகொள்ளலன் என்றபின் போரொடுங்கும்புகழொடுங்காதுதன் தாரொடுங்கல்செல்லாததுதந்தபின் வேரொடுங்கெடல்வேண்டலுண்டாங்கொ [லோ. (ஊ. அயோத்தியாகாண்டம், மந்தரை [சூழ்ச்சிப்படலம் செ. 13.)

தன்னிலையே முன்னிலை ஆதலால் நாம் ஒழுகும் வகையால் — தன்னிலை திருந்துவதால் முன்னிலை திருந்தும். கண்ணோட்டத்தால் — சாமதானங்களால் முன்னிலையோரை உறவுபடுத்த வேண்டும். ஊரவரை உறவுபடுத்துவோர் அவரால் நன்மை அடைகின்றனர்; வேண்டியன எல்லாம் அவரால் அடையப் பெறுகின்றனர். ஆதலால் ஒருவர் தமது ஊரவர்க்கு ஆவன புரிந்து அவரை உறவுபடுத்துவதே அவர்க்கும் தமக்கும் நன்மையாகும்.

BIBLE

“உண்ணப்போலவே உன் அயலவனையும் நேசிப்பாயாக”

என்பது கிறிஸ்து என்னும் பெரியார் கூறிய ஞான மொழி என்பர்.

தேசத்துக்கு நன்மை புரிந்து அதனை உறவுபடுத்திய நல்லோர் வேராகிய சந்ததிகள் பன்னெடுங் காலம் வாழப் பெற்றமைக்கும் பண்டைச் சேர சோழ பாண்டியரே உறு சான்றாவர்.

குறள்.

வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்

குடி

பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

(ஊ. 96-ம் அதி. குடிமை செ. 5.)

என்னும் செய்யுளில் “பழங்குடி” என்பதற்குத் “தொன்று தொட்டு வரும் குடியிற் பிறந்தார்” எனவும் “தொன்று தொட்டு வருதல் சேர சோழ பாண்டியர் என்றற் போலப் படைப்புக் காலம் தொடங்கி மேம்பட்டு வருதல்” எனவும் உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் கூறியதனாலும், புராண வரலாறுகளாலும் சேர சோழ பாண்டிய மாபினர் வேருடன் கெடாது பன்னெடுங்காலம் வழி வழி நின்று தமிழ் நாட்டை அரசு புரிந்து வாழ்ந்தமை வெள்ளிடை ஆம். தேசத்தை உறவுபடுத்தாது சுய நலமே கருதி அவர்க்குத் தீமை புரிந்து அவரை அடக்கி ஆள முயல்வோர் — பகைமை விளைப்போர் விரைவில் வேரோடு கெடுதல் — தமது சந்ததியாரோடு — சுற்றத்தோடு கெடுதல் பட்டாங்கு.

குறள்.

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலன [யின் ஒருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(ஊ. 57-ம் அதி. வெருவந்தசெய்யாமை [செ. 3.)

என்றனர் பொய்யில் புலவர். ஊராராகிய குடிகள் அஞ்சத் தக்க தீய செயல்களைச் செய்து ஒழுகும் கொடுங்கோன்மை உடையவன் நிச்சயமாக விரைவில் கெடுவான் என்பது இதன் பொருளாகும். இவ்வாற்றால்,

“ஊருடன்பகைக்கின்வேருடன் கேடும்”

என்னும் ஓளவையார் திருவாக்கின் உலகியலுக்கு ஒப்பிய பொருள் கண்டு கொள்க. இவ் உண்மை உலகோர் பல

ரால் கண்கூடாகவும் அறியப்பட்டதே ஆதலின் இதனை மேலும் விரித்தல் மிகையாகும்.

மேல் இம் மந்திரம் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு நிற்பல் ஒரு சிறிது கூறி இக்கட்டுரை முடிக்கப்படும்.

வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை — முத்தி நிலையை அடையும் வண்ணம் அவாவும் ஒருவன் தனக்கு முன்னிலையாகிய உலகம் எங்குள்ளது உள்ளது என ஆழ்ந்து நோக்குவானாயின்,

குறள்.

கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங்

[காரிகை

உண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

(ஊ. 58-ம் அதி. கண்ணோட்டம் செ. 2.)

என்னும் பொய்யாமொழி நன்று புலனாகும். கண்ணோட்டம் இரக்கம் கருணை என்பன ஒன்றே. கழிபெருங் காரிகை-மிக்க அழகு-சிறந்த குணம். கண்ணோட்டத்தாலன்றிப் பிறவாறு உலகம் வசப்படமாட்டாது என்பது பட்டாங்கு.

நன்னெறி.

இன்சொலாலன்றி இருநீர்வியனுலகம் வன்சொலாலென்றுமகிழாதே—பொன் [செய் அதிர்விலையாய்பொங்காதழங்கதிரால் தன் [ணென் கதிர்வரவாற்பொங்கும்கடல்.

(ஊ. செ. 18.)

என்னும் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வாக்கும் ஈண்டு நோக்கற் பாலது. இவ்வாறு உணர்ந்து ஒழுகாது வெறுமையாய் — வாய்ப் பேச்சோடு அமையும் ஒருவன்,

குறள்.

கண்ணோட்டத் துள்ள துலகியல்; அஃநீ [லார்

உண்மை நிலக்குப் போறை.

(ஊ. ஊ. செ. 2.)

என்னும் தேவர் திருவாக்கின்படி “உண்மை நிலைக்குப் போறை” என்பதற்கே இலக்கியமாவன் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. ஆதலால் உலகியலை நன்றுணர்ந்து ஒப்புர வொழுதுதல் உண்மை நிலையை நாடும் ஒருவனுக்கு இன்றியமையாத அறத்தாறு ஆகும். இப் பெற்றி வாய்மையில் கைவரப் பெறுதல் எளிதன்று.

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்
உரிமை யுடைத்தில் வலகு.

(ஷ் ஷெ செ. 8.)

என்னும் பொய்யா மொழிக்கு ஏற்ப, தமது பணிக்கு இடையூறு நேராத வாறு ஒப்புரவொழுது ஆற்றல் வாய்ந்த—அதி தீவிர மதி வைராக்கிய முடைய வித்தகர்க்கே — சதுரப் பாடுடையவர்க்கே உலகம் உரிமையுடையதாகும் — வாய்மையாக வசப்பட்டு நிற்கும் என்க. இவ்வாறு முன்னிலை யாவும் உறவுபடுதற்குத் தன்னிலை — தன்னிலையாகிய சரீரம் சரீரமாகிய பதி — இடம்—தேசம்—ஊர் பகைமை இன்றி உறவுபடவேண்டும் — வசப்படவேண்டும் — திருந்த வேண்டும் என்க. அசுத்தமான மாயா காரியமாதலால்— விஷமமுடையதாதலால் முன்னிலையாகிய உலகம் நமக்குப் பகையாகின்றது. தன்னிலையாகிய சரீரமும் அத்தன்மையதே என்பது கூறாமலே அமையும். சரீரம் — கருவி கரணங்கள் நமக்குப் பகை. ஏன்? அசுத்தமானவை ஆதலாலும் நாம் விரும்பியவாறு அவை நடத்தல் இல்லை ஆதலாலும் என அறிக. ஆதலால் பகையை நட்பாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

குறள்.

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை
தகைமைக்கட் டங்கிற் துலகு.

(ஷ் 83-ம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல்
[செ, 4.]

என்பது பொய்யில் புலவன் திருவாக்கு. தன்னிலை திருந்தவே—விமல மடையவே முன்னிலையும் திருந்தும் உறவுபடும். நிறை முறை இல்லா ஒழுக்கங்களால் தன்னிலையோடு பகைமை கொண்டால் அஃது உறவுபடாமையால் முன்னிலையும் உறவுபடாது பகைமை அடையும். இதனால் கேடே உளதாகும்; ஒப்புர வொழுதுதல் கைகூடாது — அறத்தாறு அமையாது. மறமே — கேடே — மரணமே — பிறவி நெறியே உளதாகும் என்க.

தனது சரீரமாகிய இடத்தோடு ஒருவன் பகை கொள்வானாயின், உடலுயிர் என்னும் நாம ரூபமாய் விளங்கிய அவன், சிவாதாரமாகிய விந்துவோடு விந்து என்னும் வேரோடு கேடடைவான் என்பது இம் மந்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளாகும். சரீரத்தோடு பகை கொண்டால் ஜீவாதாரமாகிய விந்து அச்சரீரத்தோடு அழிந்துவிடும் எனப் பொருள் கூறினும் அமையும். சரீரமே வாய்மையான ஊர் இடம் தேசம் பதி எனப்படுவது.

“அவனன்றி ஊர்புகுமாறியேனே”

என்றனர் திருமுலர். “பதியாய் இருந்த தேகப் பவுரிகுலையாமலே” என்றனர் தாயுமானவர். ஊர் புகுதல் என்பது ஆரூர்ப் பேறு — புகலிடம் அடைதல் எனப்படும். இதுதான் அமல முதற்படியாகிய விமல யாக்கை பெறுதல் — தேகம் பகையின்றி நட்பாதல் — வசப்படுதல் — காய சித்தி பெறுதல் என்பது. ஊர் புகுதலே — உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றுதலே — இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கைவரப் பெறுதலே முத்தி வாயிலை அடைவதாகும். குருவருளால் பெறப்படும் உரிய சாதகங்களால் இப்பெற்றி கைகூடப் பெறுது, சைவ சித்தாந்த கம்பெனியாரிற் பலர் கூறுவதுபோல சரீரத்தை அலட்சியம் செய்துவிடின் முத்தி வாயில் முயற்கொம்பே ஆகும். மரணமே — பிறவி நெறியே உளதாகும் என்க. இவ்வாற்றால் வாய்மையான

ஊர் எனப்பட்டது சரீரமே என்பதன் உண்மை கண்டு கொள்க.

சரீரத்துக்கு — உடலுயிருக்கு வேராய் உள்ளது—மூலமாய் உள்ளது விந்து எனும் இந்திரியமே. நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல்கள் அமையப் பெறுது சரீரம் மேற் கூறிய கம்பெனியின் கொள்கைக் கொப்ப அலட்சியம் செய்யப்படுதலால் — பகைக்கப்படுதலால் அது பிணி மூப்புக்களால் நலிந்து பழுதடையவே அதற்கு மூலமான — வேரான—ஆதாரமான விந்துவானது அசுத்தம் நீங்கி அச்சரீரத்தில் அடங்கப் பெறுது — உறையப் பெறுது — நிரோதம் பெறுது அழிந்து விடுகின்றது. அழிந்த அன்றே—அப்பொழுதே சரீரம் பிணமாகின்றது; உயிர் அதனை விட்டுப் பிரிதலாகிய — சேதனம் பின்னடைதலாகிய மரணமே உளதாகின்றது; வினை ரூபமாய் உடலுயிர் என விளங்கிய நாம ரூபம் சூனிய நிலையை அடைகின்றது என்க. “வேருடன் கேடும்” என்பதன் உண்மை இதுவே என்க. ஜீவன் வசிக்கும் தானமாய் உள்ளது—சிவனாகிய சிவனுக்கு உறைவிடமாய் உள்ளது விந்துத தானமே. இதுவே ஆக்கை — உடம்பு என்ப.

“உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டான்”

என்பது திருமந்திரம்.

“விந்து இருந்தலந்தனிலேகுரு
நந்தி இருந்தாரகொலுவாகி”

என்பது ஞானக்குமீம்.

விந்துவில் இருந்தே யாவும் விரிந்தன. நல்லனவும் தீயனவும் இதனுள் அடக்கமாகும். இவ் உண்மை “சிவமும் விஷ்ணுவும்” என்னும் கட்டுரை யில் சிறிது கூறப்பட்டது. (“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல. 3) ஆங்குக் காண்க.

“ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன்
[கேடும்”

என்னும் மந்திர துதலிய அரிய பெரிய உண்மையே பின் வரும் எம் அண்ணல் திருவாக்காலும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

திருமந்திரம்.

உடம்பா ரழியீ லுயீரா ரழிவர்
திடம்படமெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தேன்
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த்தேனே.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்தேன்
உடம்பினுக்குள்ளே உறுபொருள்கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன்கோயில்கொண்டா
[னென்ற] உடம்பினையானிருந்தோம்புகின்றேனே.

(ஹை 3-ம் தந். சரீரசித்தி உபாயம் செ.1,2)

புறமக மெங்கும் புருந்தொளிர் விந்து
நிறமது வெண்மை நிகழ்நாதஞ் செம்மை
உறமகிழ் சத்தி சிவபாத மாயுட்
புறனோடு வீடளிக் தும்செயற் கொண்டே.

(ஹை 7ம். தந். விந்துற்பணம் செ. 7.)

அதுவித்தி வேலின்றம் கண்ணிக்நு நந்தி
இதுவித்தி வேயுள வாற்றை உணரார்
மதுவித்தி வேமல ரன்னம் தாகிப்
பொதுவித்தி வேலின்ற புண்ணியன்
[தானே]

(ஹை ஹை செ. 9.)

வித்தினி லன்றி முளையிலை யம்முளை
வித்தினி லன்றி வெளிப்படு மாறிலை
வித்து முளையு முடனல்ல வேறிலை
அத்தன்மை யாகும் அரனேறி காணும்.

(ஹை ஹை செ. 10.)

அண்ண லுடலாகி யவ்வனல் விந்துவும்
மண்ணிடை மாய்க்கும் பிராணனும் விந்து
[வும்
கண்ணுங் கணலிடைக் கட்டிக் கலந்தெரித்
துண்ணில் அயிர்தர்க் யோக்கிக் கறிவாமே.

விந்துவு நாதமும் வினைய விளைந்தது
வந்தவிப் பல்லயிர் மன்னுயி ருக்கெலாம்
அந்தமு மாதியு மாமந்தி ரங்களும்
விந்து அடங்க வினையுஞ்சி வேர்கமே.

(ஹை விந்துஜயம்-போகசரவோட்டம்
செ. 15, 33)

“உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
திடம்படமெய்ஞ்ஞானம்சேரவும்மாட்டார்”

என்பது நிறை முறை இல்லாத ஒழுக்கங்களாலும், இயற்கை விரோதமாக ஐம்பொறிகளையும் அடக்குதலாலும் உடல் பிணமாகுங்கால் உயிரும் அழியும்—ஜீவாதாரமாகிய விந்து எனும் வேர் அற்று விடும் என்பதனையும், இதனால் சேதனம் பின்னமடைவதேயன்றி—அறிவு கெட்டுப் போதலே யன்றி ஞான நிலையோடு—தூய உணர்ச்சியோடு முத்தியடைதல் முயற் கொம்பே என்பதனையும் உணர்த்தி நின்றது.

திருமந்திரம்.

“.....
அஞ்சுமடக்கில் அசேதன்மாம்”

என்பதனாலும் ஐம்பொறிகளையும் தம் தம்புலன்களில் நிறை முறையோடு செல்லவிடாது—அருந்தல் பொருந்தல் அமையப் பெறாது அடக்குதலால் சரீரம் பிணமாகும் என்பதும் அஞ்ஞான்று அசேதனத்துவமே (அறிவு அழிதல்) உளதாகும் என்பதும் வெள்ளிடை மலை போல விளங்க வைக்கப்பட்டமை கண்டு கொள்க.

“புலனைந்தும்பொறிகலங்கி
நெறிமயங்கி அறிவழிந்து.....”

என மரண நிலையின் இலக்கணத்தை விளக்கியருளிஞர் ஞானசம்பந்தர்.

நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல் அமைந்து ஒப்புர ஒழுக்குதல் கைகூடாத விடத்து, உடலுயிர் அழுக்கு நீங்கப் பெறாது அசுத்த நிறை அதிகரித்தலால், “வேருடன் கேடுதே” லே உண்மையாகும். நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல் அமையப் பெறாது உடலுயிரை வாட்டி வருத்துவதே—சரீரத்தில் அசுத்த நிறையை அதிகரிக்கச் செய்து அதனைப் பிணி மூப்புச் சாக்காடுகளுக்கு ஆளாக்குவதே “ஊருடன் பகைத்தல்”

ஆகும்—ஊராகிய—பதியாகிய—இடமாகிய சரீரத்தோடு பகைத்தலாகும். ஊராகிய உடலோடு பகையாது—உடலை அலட்சியம் செய்யாது உரிய சாதகங்களால் அதனை உறவு படுத்தி அதன் வேராகிய—ஜீவாதாரமாகிய விந்துவை அவ் உடலை விட்டுப் பிரியாது தூய்மையாக்கி அவ் உடலில் உறையச் செய்தலே—ஒழிவற ஒன்றிச் செய்தலே சிவோகம் தலைப்படும் செந் நெறியாகிய முத்தி நெறியாகும் என்பது மேலே காட்டிய திருமந்திரப் பிரமாணங்களால் வெள்ளிடை மலையாம். இவ் உண்மைகள் இதுவரை “வித்தக” வாயிலாக வெளி வந்த கட்டுரைகள் பலவற்றால் அங்கை ஆமலகம் என நன்று விளங்கவைக்கப்பட்டன ஆதலால் அவற்றையே மேலும் விரித்துரைத்தல் மிகையாகும். ஆங்காங்குக் கண்டு தெளிக.

ஊராகிய உடலுடன் பகையாது—அதனை அலட்சியம் செய்யாது அதனை வசப்படுத்தி—நட்பாக்கி அதற்கு ஆதாரமாகிய வேருடன் கெடாது பேரின்ப லாபம் பெறுதல்—வீடு பேறடைதல் குருவருளால் பெறப்படும் உரிய சாதங்களானன்றி சடபேதம் கர்ம பேதம் என்பனவற்றிற்கேற்ற வாய்மையான இயம் நியமங்களானன்றி, சற்றேறக் குறைய எழுதுறாண்டுகளாக எம் போலிய மாக்கள் பலர்க்குப் பெரும் ஊதியத்தையும் எதிர்பாராத புகழையும் பூசலையும் சிரமமின்றிக் கருணையோடு வழங்கிவரும் சைவ சித்தாந்த கம்பெனி (லிமிட்டெட்) என்னும் திவ்ய திருநாமம் பெற்ற ஆஷாடபூதிகள் ஆதாயச் சங்கத்தின் பங்காளர்கள் (Share-holders) வேதாகமாதிகளைத் தள்ளவும் கொள்ளவும் பிரத்தியேகமான உரிமை வகித்தவர்களாதலால், அவர்தம் ஏற்ற பெற்றி நிறையுடைய மூளையால்—முனைப்பால் கண்டு பிடித்து உளுற்றப்படும், எவ்வகையான தந்திர மந்திரங்களாலும் மூச்சுப் பயிற்சிகள்—விசுவாமித்ர சிருஷ்டி போன்ற சிலகுட்டி ஆகம புராண

ஆராய்ச்சிகள் — அசட்டு யோகங்கள் — உபாசக ரிட்டைகள் முதலியவற்றாலும் முடிவதன்று. இன்றோ என்ன நடை நொடிகளால் சரீரம் நட்பாதல் — தன்னிலை திருந்துதல் — கருத்திரிதல் — மாற்றமடைதல் — மாற்றிப்பிறந்து நித்தியத்துவம் பெறுதல் முயற்கொம்பே யாகும் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. நூல்களில் கூறப்படும் இயம நியமங்கள் எல்லாம் வாய்மை நெறி ஒன்று உளது என அதனை அவாவச் செய்யும் அவ்வளவில் பயன் பெவனவேயன்றி அவை தாமே முத்தி வாயிலை அடையச் செய்வன ஆகா என்பது வெள்ளிடை — கண் கூடு. உரிய சாதகங்களால் பதியாகிய — ஊராகிய சரீரம் வசப்படாத இடத்து — தன்னிலை முன்னிலைகள் உறவுபடாத இடத்து — சந்தி வந்தனம் (சந்தியா வந்தனம்) என்னும் வாய்மையான சிவ பூசை அமையப் பெருத இடத்து “அருள் என்னும் அன்பின் குழவி” ஆக்க முறுதல் முடியாத காரியம். அவ் அருள் நாணிக் கோணிக் கீழ்முகப்பட்டே—மாறுபட்டே நிற்பதாகும். ஊர் பகைமை இன்றி உறவுபட்டபோது — வாயு என்னும் குண்டலி — வாகி — சரீரம் பூரண அமலமடைந்து முற்றாக வசப்பட்டு நின்ற போது அருள் — அருட் சத்தி ஆக்க முற்றுப் பூரணப்பட்டு நிற்கும்.

திருவாசகம்.

“நண்பே அருளாய் என்னுயிர் நாதாரின்
[அருள் நானுமே”
என்னும் பிரபல சுருதியும் இவ்
உண்மையையே உணர்த்தி நின்றது.

இவ் அரிய பெரிய வேத உண்மைகள் எல்லாம் பன்னெடுங் காலமாகப் பலர்க்கும் மறை பொருளே ஆயினமையால், பிற்காலத்தவருள்ளும் தற்காலத்தவருள்ளும் பல ஆஷாட பூதிகள் (Share holders of the “Saiva Siddantha Company Limited”) உலகியலிலும் உண்மை நிலையிலும்

“ஊருடன் பகை” கொண்டு ஒருபால் ஒதுங்கி “வேருடன் கெடு”தலே — கெட்டு அசேதனத்துவம் அடைதலே முத்தி நெறி என ஒலமிடுவது மன்றி, மேற்படி கம்பெனியின் பங்காளர் என்னும் முறையில் தாம் கண்டுபிடித்த அம் முத்தி நிலையை (இயற்கையான மரண நிலையை) பலர்க்கு இடித்துரைத்தும் “எங்கனோடு சேர வாரும் ஜெகத்திரே” எனப் பலரைக் கூவி அழைத்து அணைத்தும்

“ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன்
கேடும்”

என்னும் இவ் அரிய பெரிய மறை மொழிக்கே உலகியலுக்கொப்பச் சீருஞ்சிறப்பும் பொருந்துமாறு இலக்கியமாயினர்—ஆகின்றனர். இவ்வாறு ஊரை நட்பாக்கி அஃதாவது முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்து உய்தி அடைய அறியாது ஊரோடு பகைத்து வேரைப் பழுதுபடுத்தி அதனோடு கெடுவோரை — அதனைக் கெடச் செய்து அசேதனத்துவமடைய முற்பட்டு நிற்கும் எம் போலிய உலக மாக்களை நோக்கியே,

“ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன்
[கேடும்”

என உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு உரைத்தருளிணர் ஆதி சத்தியின் அவதாரம் எனப் போற்றப்படும் எமது பாட்டி என அறிதற்பாற்று.

உலகியலுக்கு ஒப்பியவாறு ஊரோடு — முன்னிலைகளோடு பகைத்தலும் அவ் உலகியலுக்கு ஒப்பிய வேரோடு கெடுதற்கே யன்றி, உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு வாய்மையான வேரோடு கெடுதற்கும் காரணமாகின்றது என்னும் பொருளையும் தன்னகத்து அடக்கி,

மாயா காரியமாகிய முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்தலே யன்றி நித்தியத்துவம் பெறுதற்கு வேறு தடம் இல்லை

என்னும் அரிய பெரிய வேத உண்மையை முன்னிலைகளை வெறுத்து ஒருபால் ஒதுங்கி மாண்டுபோதலே முத்தி நெறி என முழுங்கும் ஒன்றும் போதா அறிவிலிகளாகிய உலகமாக்களுக்கு வற்புறுத்துவான் எழுந்த இவ்வேத மந்திரத்தின் அருமை பெருமை என்னென்று உரைக்கப்படும்! ஆபால் கோபால் பிரசித்தமான எமது பாட்டியார் பொய்யில் புகழ்போல மிளர்கின்றது இவ்வேத மந்திரம் என்பதும் மிகையாமோ? மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கேடும்” என்னும் ஒளவையார் அமுத வாக்கியம் லௌகீகம் பாரமார்த்திகம் என்னும் இருவகை நெறிக்கும் ஒப்பிய வாறு நிற்பல் ஒருவாறு உரைத்ததும்.

சபம்.

“வித்தகம்”

முதல் வருட சஞ்சிகைகள்

புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

முதுகில் தோல்—கலிக்கோ

ரூ. 4—0—0

முழு கலிகோ ... ரூ. 3—12—0

முதுகில் கலிகோ—மாப்பில் தாள்

ரூ. 3—8—0

(தபால் செலவு பிரத்தியேகம்)

“வித்தகம்” ஆபீஸ்,

புதுவை.

அறிவிப்பு.

கடிதர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

புத்தக மதிப்புரை.

ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிகள்

அபிஷேகமாலை மூலமும் உரையும்
திரிபதார்த்த உண்மை உபதேச
விளக்கமும்.

ஸ்ரீ குமாரதேவ சுவாமிகள் ஆதீனம்
ஸ்ரீ சொக்கலிங்க சுவாமிகளால் இயற்றப்
பட்டு, சேலம் செவ்வாய்ப்பேட்டை
ஸ்ரீமார். நாகிசெட்டியார் அவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு, சென்னை “குரு
பசவ அண்டு கம்பெனி” யாரால் அமு
குற அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட ஷை
நூல்களும் உரையும் அடங்கிய புத்த
கம் எமது பார்வைக்கு வரப்பெற்றேம்.
அபிஷேகமாலையில் உள்ள சாத்திர
உண்மைகள் நிரம்பிய முதல் ஐந்து
செய்யுட்களுக்கு ஷை நூலாசிரியரா
லும் மற்றைய ஐந்து செய்யுட்களுக்கு
ஸ்ரீமார். நாகிசெட்டியார் அவர்களா
லும் வேதாகம சாத்திரப் பிரமாணங்
களோடு சிறந்த பதவுரை விரிவுரைகள்
எழுதப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீ குமாரதேவர்
அருளிச் செய்த வேத உண்மைகள்
அடங்கிய பெரியநாயகியம்மை பதிக
மும் ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் இயற்றிய
குமாரதேவர் நெஞ்ச விடுதூதம் பதிக
மும் இந் நூலோடு சேர்த்து அச்
சிடப்பட்டு உள்ளன.

ஸ்ரீ குமாரதேவ வள்ளலாரது அழகு
வாய்ந்த திருவுருவப் படமும் சரித்
திரச் சுருக்கமும் நூன் முகப்பில் கா
ணப்படுகின்றன. வேதாகம சரித்திர
உண்மைகள் நிரம்பிய இந் நூல்கள் தற்
காலச் சைவ உலகத்துக்கு மிக்க பயன்
அளிக்கும் என்பதனை யாம் விரிவுறக்
கூறுவது மிகையாகும். அபிஷேக மா
லையையும் திரிபதார்த்த உண்மை உப
தேச விளக்கத்தையும் இயற்றிய ஸ்ரீ
சொக்கலிங்க சுவாமிகள் ஆகம உணர்ச்
சியும் அறிவாற்றல்களும் போற்றற்
பாலனவே ஆம். ஸ்ரீ குமாரதேவர் அரு
ளிய சுத்த சாதகத்துக்குச் சிறந்த
விருத்தியுரையும் ஒன்று இச் சொக்க

லிங்க சுவாமிகளால் எழுதப்பட்டுள்
ளது. இவ்வுரை சித்தாந்த சரபம்
பூவைக் கலியாணசுந்தர முதலியாரால்
பாராட்டி அச்சிடப்பட்டுள்ளது.
வேதாகமோக்த சிவாத்துவித சைவ
சித்தாந்த உண்மைகளை விளக்கமுற
உரைக்கும் ஷை நூல்களையும் மற்றைய
சித்தாந்த சிகாமணி முதலிய நூல்களை
யும் நன்று பரிசீலனை செய்து அச்சிட்டு
வெளிப்படுத்திய ஷை நாகி செட்டி
யார் அவர்களுக்கும் ஷை கம்பெனியா
ருக்கும் தற்காலச் சைவ உலகம் மிக்க
கடப்பாடு உடையதே ஆம். இந்நூல்
ஷை கம்பெனியாரிடம் பெற்ற பாலது
இதன் விலை அறு ஆறு. எமது பார்
வைக்கு ஒரு பிரதி அனுப்பிய பதிப்
பாசிரியருக்கு எமது வந்தனம் உரிய
தாகுக.

(ப--ர்)

180 வருஷம் வாழ முடியுமா?

முடியும்!

சோவியத் வயத்திய ரிபுணர் கூறுகிறார்.

ஆண் மகனாயிருந்தாலும் சரி, பெண்
மகளாயிருந்தாலும் சரி, அவர்களை
180 வருஷம்வரை ஜீவிக்கச் செய்யக்
கூடுமா என்பதுபற்றி ஆராய்ச்சி
செய்துவருவதாக லெனின் கிராட்
(ரஷ்யா) வயித்திய ஆராய்ச்சி கழகத்

தைத் சேர்ந்த சோவியத் வயித்திய
ரிபுணராகிய பி. லாசரேவ் கூறுகிறார்.

நமது சரித்தர்துள்ள ஒவ்வொரு முக்
கிய உறுப்புகளின் தன்மையும் அத
னதன் முக்கிய நரம்புகளின் உணர்ச்
சிக்குத் தகுந்தாற்போலிருப்பதாக
அவர் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்.

சரித்தர்தில் மற்ற உறுப்புகளின் தன்
மை சரிவர இருக்குமேயானால், நரம்பு
உரமுள்ள அல்லது மூளைக் கூர்மை
உடைய மனிதர்கள், மற்றவர்களைக்
காட்டிலும் அதிக காலம் வாழ்க்கூடும்
என்பதை இது குறிப்பிடுகிறது. அந்த
ஆராய்ச்சிக் கழகத்தில் சமீபகாலமாக
100க்கு மேற்பட்ட வயதினை யுடைய
வர்கள் பரிசோதிக்கப்பட்டு வருகின்ற
னர். அவர்களில் 113 வயதினையுடைய
ஒருவரும் இருக்கின்றார். அநேகமாக
சாஸ்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆலோ
சனை கர்த்தாக்கள் எழுதுநூல் வல்ல
வர்கள் முதலியவர்கள் கிழப்பருவம்
வரையிலும் உயிர் வாழ்ந்திருப்பதாகத்
தெரிகிறது. (அதிகமான வேலைபை
மூளைக்கு கொடுப்பதன் மூலம் வாழ்க்
கையை நீடிக்கச் செய்யலாம் என்பது)
அவர்கள் கருத்து.

என்பது வயது வரையிலும் விடாமல்
குடித்து வந்தவரும், தற்பொழுது 92
வயதாகியும், பூரண ஆரோக்கியத்துட
னிருப்பவருமாகிய ஒருவர் அக்கழகத்
தின் பரிசோதனையில் இருக்கிறார்.
(ஒற்றுமை)

பிழை திருத்தம்.

“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல. 47.

பக்கம்.	பிரிவு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	2	18	கிழுவன்	கிழுவன்
		23	செல்வேள்	செல்வேள்
"	"	9	கண்ணிகி	கண்ணிகி
4	3	6	தேவடுது	தேடுவது
6	1	6	வடிவம்	வடிவதுவம்
7	3	6		

க்கமுடியா விட்டாலும் ஜாதிப் பிரிவினை யென்பதில்லாமல் செய்து விடக் கூடும் என்று நிச்சயிக்கலாம். இம் மகா புருஷன் இதற்காக தீவிரமான தபஞ் செய்கிறார்.

இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சாரதாபில் சர்க்காராரால் சட்டமாகி அமுல் நடந்தும் வருகிறது.

மேல் கண்ட மகானுபாவர்களின் பிரயத்தினங்களுக்கெல்லாம் அநுகூலமான பலன் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறதென்பது நிச்சயமாய் காணப்படுகிறது.

(தொடரும்)

இனம்!

இனம்!!

சுத்த சாதகம்

துறவின் றன்மையையும், தேகம் சித்திபெற்றால் முத்தியுண்டாமென்பதன் றன்மையையும், சாதனசதுஷ்டயத்தின் றன்மையையும், மகாவாக் கியத்தின் பொருளையும், சொரூபானுபவத்தின் றன்மையையும், வேதாகமங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபாடின்றி யிருக்கும் வகையையும், தத்துவஞானதிற்குப் பரம்பரா சாதனமாயுள்ளவைகளின் றன்மையையும், உள்ளங்கை ரெல்லிக்கனிபோல் செப்பமாக விளக்கியுள்ள இந்நூலை துக்கநிவர்த்தியிலும் பரமாநந்தப் பிராப்தியிலு மிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவரும் அத்தியாவசியமாய் அறிவ வேண்டியதென்பது குன்றின் மேலிட்ட விளக்காம்.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை சேலவுக்கு உரிய 6 சதம் அல்லது 1 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

உள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0

வேளி நாட்டிற்கு ,, ,, ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,

புதுவை.

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.

வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் I-க்கு

ரூ 0-8-0

நீடித்த விளம்பரங்களுக்கு தனி விகிதம்.

மானேஜர்,

“வித்தகம்” ஆபீஸ்

புதுச்சேரி.

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தேன்கோவை

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மரணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அணு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

உங்கள் வியாபாரம்

விருத்தியடைய

வேண்டுமானால்

‘வித்தகம்’ பத்திரிகையில்

விளம்பரம் செய்யுங்கள்.

LATEST PUBLICATIONS

PHILOSOPHY

“A Preface to the Brahma-Sutras”

The Wedantha is essentially a book of Synthesis.
 The fundamental excellence of Its synthesis lies in Its High Plane of Experience, in Its large outlook about things; in Its deep and most impartial thought, as well as, in Its most generous and sympathetic treatment of all, even the opposite schools and systems.” (Page 6 and 7 of the book.) PRICE AS. 12.

DEVOTION.

“Krhishnrha-Karnrhamrhitam”

“There is no doubt that these songs, originally composed in sanskrit by the poet Lilasuka have for generations swayed the hearts of the Lord’s Bhaktas.

..... (Here) “The individual soul in its age-long quest for the realisation of its oneness with the universal soul thinks and prays to God in terms of the noblest of all emotions—love.

..... “The English rendering herewith presented makes a laudable attempt to bring out the beautiful spirit of the original in all its sweetness.” PRICE. AS. 12.

The Hindu, 26 March 1935.

YOGAH.

“Towards Transcendence”

“The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man becomes the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality.” PRICE AS. 12.

Vedanta Kesari, April 1935

NANDHI PUBLISHING HOUSE
 PONDICHERRY.

BOOKS BY SRI AUROBINDO

	RS.	AS.
Essays on the Gita		
First Series	...	5 0
Second Series	7 8
Isha Upanishad	1 8
Ideal and Progress	...	1 0
The Superman	...	0 6
Evolution	...	0 8
Thought and Glimpses	...	0 9
A System of National Education	...	1 0
The ideal of the Kar-mayogin	...	1 12
War and Self - Determination	2 0
The Renaissancee in India	...	1 12
The Brain of India	0 6
The National Value of Art	0 8
Uttarapara Speech	0 4
Kalidasa	1 0
Yogic Sadhan	1 0
The Yoga and its object	0 12
The Mother	1 0
The Riddle of this World...	2	0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo...	0	10
Songs to Myrtilla	1 4
Baji Prabhu	0 10
Six Poems of Sri Aurobindo	1 4
Lights on Yoga	1 4

NANDHI
 PUBLISHING HOUSE
 PONDICHERRY